

посаду першого проректора Академії адвокатури України. На цій посаді С.Л. Лисенков працював до останніх днів свого короткого, але яскравого життя.

Незважаючи на те, що майже сім останніх років свого життя С.Л. Лисенков був одним із керівників вищезгаданих юридичних навчальних закладів, він постійно підтримував дружні робочі зв'язки як з колективом кафедри теорії держави та права, так із Національною академією внутрішніх справ України загалом, завжди знаходив час для спілкування та обміну досвідом. Саме наш начальний заклад та кафедру теорії держави та права він вважав по-справжньому рідними і саме тут, як він вважав, пройшли найкращі роки його життя.

Світла пам'ять про Сергія Леонідовича буде вічно жити в серцях тих, хто його знав, з ким він працював, а його наукові здобутки стали доброю спадщиною для подальшого розвитку юридичної науки, практики та освітнього процесу.

***ПОТАПОВ Григорій Герасимович,**
ветеран кафедри теорії держави та
права Національної академії внутрішніх
справ, кандидат історичних наук, доцент,
член Союзу юристів України*

МЕТОДОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ПРАВОРОЗУМІННЯ ЯК ПАРАДИГМА ЖИТТЯ ЗА КРИСТОФЕРОМ ОСАКВЕ НА КАФЕДРІ ТАК Й НА МІЖНАРОДНИХ ФОРУМАХ ТА СИМПОЗІУМАХ

Початок своєї трудової діяльності в славетних стінах навчального закладу розпочинається із середини 70-х років ХХ століття, коли в літку 1974 року перевівся з практичних підрозділів МВС Молдови. В грудні 1979 року на засіданні спеціалізованої ради Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка захистив дисертаційне дослідження та здобув науковий ступень кандидата історичних наук.

В липні 1988 року рішенням Державного комітету СРСР по народній освіті отримав диплом «доцента» та в подальшому довгий час працював на кафедрі історії України Київської вищої школи МВС СРСР ім. Ф. Е. Держинського.

Проголошення у 1991 році незалежності України, радикальні зміни в той час діяльності правоохоронних органів держави, потреба пришвидшення будівництва нової демократичної, соціальної, правової держави зумовлювали необхідність удосконалення системи підготовки кадрів для органів внутрішніх справ та дали поштовх для глибинних наукових розвідок історіографії та проблематики підготовки високосвідомих та культурно-освічених працівників органів правопорядку.

За період науково-викладацької роботи у складі авторського колективу під керівництвом ректора академії Кондратьєва Ярослава Юрійовича та академіка Михайленка Петра Петровича, піддавалися опрацюванню архівні матеріали

Москви, Харькова, Києва, МВС України з проблем організації і управління в системі МВС 1917-1991 рр.. Яскравим результатом таких наукових розвідок стала праця в трьох томах «Історія міліції України у документах і матеріалах» яка вийшла друком у 1997 році.

Зірковим часом роботи в академії став 2002 рік, коли начальник кафедри теорії держави та права Гусарєв Станіслав Дмитрович дав згоду влитися в унікальний авторитетний колектив з високим

науковим потенціалом і педагогічною майстерністю професорів, доцентів та викладачів. В той час кафедра забезпечувала викладання порядку 10 навчальних дисциплін та спецкурсів і відповідала за організацію та проведення базового державного екзамену з теорії держави та права для випускників закладу вищої освіти.

За високий рівень підготовки здобувачів вищої освіти, наукові розвідки в історії України та проблематики праворозуміння, наказом МВС України у вересні 2002 року нагороджений премією «За розвиток науки, техніки та освіти II ступеня».

Досвід роботи на викладацьких посадах Кишинівської середньої спеціальної школи міліції до 1972 року та в практичних підрозділах МВС Молдови, дав можливість на високому навчально-методичному та науковому рівнях забезпечувати освітній процес з навчальної дисципліни «Методологія сучасного праворозуміння», ініціатором і розробником якої був професор Тихомиров Олександр Деонисович.

Парадигмою вказаної навчальної дисципліни, на мій погляд так й фундаментальною основою діяльності кафедри в той час і на перспективу, стало визначення американського вченого Кристофера Осаке «Право как язык или музыка, есть нормативное выражение истории, психики, психологии, традиций и культуры каждого народа».

Вказана парадигма вимагала від кожного науково-педагогічного працівника бути енциклопедично підкованим і феноментально володіти професійною майстерністю та педагогічним тактом в роботі зі здобувачами вищої освіти. Ця парадигма зобов'язувала кожного працівника кафедри активно займатися науковими розвідками та обговорювати їх не лише в стінах алма-матір але й на міжнародних майданчиках.

За період наукової і викладацької роботи є автором більше 50-ти наукових праць і доповідей на міжнародних конгресах і конференціях, за що неодноразово нагороджувався відзнаками МВС України та заохоченнями керівництва академії.

Так, у 2008 році переміг в міжнародному конкурсі і був запрошений на XXII Всесвітній Конгрес з філософії, який проходив в м. Сеул з 30 липня по 5 серпня 2008 року із темою виступу: «Сума: міфології, теології, аксіології та синергетики і проблем парадигми конвергенції континентальних цінностей та цінностей правових систем XXI століття».

В продовження наукової розвідки та її аргументації, проблематика методології праворозуміння піддавалася обговоренню на XXIII Всесвітньому філософському конгресі в Афінах на тему: «Правовая парадигма механізму нового осевого времени эпохи начального этапа постмодернистской глобализации».

На завершення цієї публікації та спогадів, варто наголосити на тому і констатувати, що впродовж всього часу роботи на кафедрі теорії держави та права, завдяки духовним і людським підходам, ґрунтовної освіченості та культурності, були закладені і підтримувалися

провідними вітчизняними фахівцями права фундаментальні засади розуміння та цінності права і закону в життєдіяльності правової держави і громадянського суспільства.

